

Sygn. akt II Cz 436/15

POSTANOWIENIE

K., dnia 7 lipca 2015 r.

Sąd Okręgowy w Kaliszu, II Wydział Cywilny Odwoławczy

w składzie następującym:

Przewodniczący: S.S.O. Wojciech Vogt

Sędziowie: S.S.O. Barbara Mokras – spr.

S.S.O. Janusz Roszewski

po rozpoznaniu w dniu 7 lipca 2015 r.

na posiedzeniu niejawnym

sprawy ze skargi J. G. i E. G.

o wznowienie postępowania w sprawie I Co 658/12

w przedmiocie zażalenia J. G. i E. G.

na postanowienie Sądu Rejonowego w Jarocinie

z dnia 8 maja 2015 r., sygn. akt I Co 412/15

postanawia:

oddalić zażalenie

Sygn. akt II Cz 436/15

UZASADNIENIE

Postanowieniem z dnia 8 maja 2015 r. Sąd Rejonowy w Jarocinie odrzucił skargę J. G. i E. G. o wznowienie postępowania w sprawie ich skargi na czynność komornika, w której Sąd prawomocnie oddalił skargę na zaniechanie dokonania czynności egzekucyjnych przez komornika.

W uzasadnieniu Sąd Rejonowy wskazał, iż przedmiotowa skarga o wznowienie postępowania podlegała odrzuceniu na podstawie art. 410 k.p.c. z uwagi na jej niedopuszczalność. Postępowanie, którego wznowienia domagają się skarżący zostało zakończone postanowieniem, stąd o dopuszczalności skargi rozstrzyga norma zawarta w art. 399 § 2 k.p.c. Z uwagi na fakt, że skarżący jako podstawę wznowienia postępowania wskazali art. 403 k.p.c., a wspomniany przepis dopuszcza wznowienie postępowania jedynie na podstawie art. 401¹ k.p.c., podlegała ona odrzuceniu. Sąd Rejonowy wskazał nadto, że mimo wezwania skarżących do uzupełnienia braków formalnych skargi o wznowienie postępowania pismo skarżących nie spełnia minimum warunków określonych w art. 409 k.p.c.

Zażalenie na powyższe orzeczenie wnieśli J. G. i E. G., zaskarżając je w całości i domagając się wznowienia postępowania z uwagi na niewdrożenie w Polsce dyrektyw UE o dostępie do bezpłatnej porady prawnej oraz z uwagi na orzeczenie przez Trybunał Konstytucyjny o niezgodności z prawem działań banków.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Zażalenie nie zasługuje na uwzględnienie.

Analizując zarzuty podniesione przez skarżących wskazać należy, iż Sąd zobowiązany jest stosować obowiązujące przepisy prawa. Skoro zatem, jak słusznie wskazał Sąd Rejonowy, z brzmienia art. 399 § 2 k.p.c. wynika wprost, iż nie jest możliwe wznowienie postępowania w sprawie zakończonej postanowieniem na podstawie art. 403 k.p.c., to nie ma podstaw do zakwestionowania orzeczenia Sądu I instancji.

Z uwagi na powyższe, jasne, regulacje prawne nie ma żadnych podstaw do wystąpienia z zapytaniem do Trybunału Konstytucyjnego. Podkreślić także należy z całą stanowczością, iż żadnego znaczenia dla rozstrzygnięcia niniejszej sprawy nie mają zarzuty skarżących dotyczące niewdrożenia przez Polskę dyrektyw UE o dostępie do bezpłatnej pomocy prawnej.

Mając na uwadze powyższe rozważania zażalenie podlegało oddaleniu na podstawie art. 385 k.p.c. w zw. z art. 397 § 2 k.p.c.